

La PRIMA CONIUGAZIONE DEPONENTE: *hortor* (=esortare)

Prof.ssa Silvia Mazzau

INDICATIVO

PRESENT	IMPERFETTO	FUTURO	PERFETTO	PPF.	FUT. ANT.
hortor	hortābar	hortābor	hortātus, sum -a, es -um est	hortātus, eram -a, eras -um erat	hortātus, ero -a, eris -um erit
hortāris	hortabāris	hortabēris			
hortātur	hortabātur	hortabitur			
hortāmur	hortabāmur	hortabīmur			
hortamīni	hortabamīni	hortabimīni	hortāti, sumus -ae, estis -a sunt	hortāti, erāmus -ae, erātis -a erant	hortāti, erīmus -ae, erītis -a erunt
hortantur	hortabantur	hortabuntur			

CONGIUNTIVO

IMPERATIVO

PRESENT	IMPERFETTO	PERFETTO	PPF	PRESENT	FUTURO
horter	hortārer	hortātus, sim -a, sis -um sit	hortātus, essem -a, esses -um esset		hortātor
hortēris	hortarēris				laudātor
hortētur	hortarētur				hortabimīni
hortēmur	hortarēmur	hortāti, simus -ae, sitis -a sint	hortāti, essēmus -ae, essētis -a essent		hortantor
hortemīni	hortaremīni				
hortentur	hortarentur				

INFINITO

GERUNDIO

GERUNDIVO

PARTICIPIO

SUPINO

PRES.	PERFETTO	FUTURO	hortandi hortando (ad) hortandum hortando	hortandus, -a, -um	PRES.	PERF.	FUT.	hortātum
hortāri	hortātum,-am,-um esse hortātos,-as,-a esse	hortatūrum esse hortatum iri			hortans, hortantis	hortātus -a,-um	hortatūrus, -a, -um	hortātu

NB. Forma attiva!!!

Forma passiva e significato passivo!!!